

מאולתרת לחתיכות עם פתיחת הלימודים

אל חלוננו את זה כתב ביאליק כשהיה עוד צעיר. זה שיר שמביע געגועים לציון והוא הביטוי הראשון של הגאולה של עם ישראל. והציפור הקטנה יושבת על החלון שלו והיא באה ישר מארץ-ישראל, או ביאליק אמר לה שלום רב שובך בארצות החום אל חלוננו ותגיד, איך זה בארץ ישראל?"

הקבלה ברומא

אבל לא כל הבנות שלומדות איתה, הן לצערה, כליך רציניות. יש כן אלה שרק באו לאוניברסיטה — וכבר מתחילות להתעניין באופנה של המקום, מה לובשים בבקר, מה לובשים בערב, ועם מי כדאי לצאת היום? פוי.

שלה לומדת פילוסופיה יהודית וקבלה. ושלא תשאלו מה זה קבלה, ותתביישו לכם שאהם לא יודעים, כי קבלה זה מקצוע נורא-נורא מעניין, וממש מרתק, וכשאינן נמצאות בשעור אני לא יכולה לחשוב על שום דבר אחר חוץ מקבלה.

יש לה עיניים ירוקות-ירוקות, ושיער שאטיני חלק, והמוני-המון קבלה בראש.

מישהו רוצה לקבל קבלה? בבקשה: "אז זה התחיל בצפת. קראו לו רבי יוסף קארו, והוא אמר שצריך להבין את היהדות בצורה אחרת. הוא היה מדבר עם אלוהים. זאת אומרת לא בדיוק מדבר, אלא משוחח, זאת אומרת מדבר איתו, לא, לא, אל תצחקו. זה היה לפני המון שנים, ורבי יוסף קארו לא היה כן-אדם פשוט." זה אם לא ידעתם עד כה, קבלה.

מה לובשת גברת קבלה כשהיא באה לאוניברסיטה? תלוי מתי. אם זה יום חול רגיל — אז אני באה במכנסיים. בערב אני באה עם שמלה פשוטה. ביום חמישי, כשי אני צריכה לנסוע הביתה, אני באה עם משהו מיוחד. כי אני נוסעת מהאוניברסיטה ישר לחברה ברומא.

השהומפריות המרגיזות

אח! האמנות! האמנות! העולם כולו דומה לציון מרהיב-עין! האנשים דומים לפסלים של מיכאל אנג'לו, הנוף מסביב אינו אלא פרסקו נהדר, ומיכל היא תלמידת השנה הראשונה בחוג לאמנות. יודעי-דבר אומרים, שהחוג לאמנות מכיל את אחוז החתיכות הגבוה ביותר בכל האוניברסיטה. כי הן תמיד נמשכות לזמנות. מובן שמיכל מקפידה מאד בענייני-לבוש. "אני רגישה מאד לדברים יפים. אני פשוט לא יכולה לסבול דברים מכוערים. השלומז פריות האלה מרגיזות אותי. גועל-לנפש לבוא לאוניברסיטה במכנסיים או בשמלה מרושלת!"

וסופיה של הסקס

הוא מקצוע נורא-נורא מעניין. טיילבה, תלמידת השנה הראשונה, מדגימה אותו כאן. אז, כמו שאמר אריסטו, הגוף נוסה לשמאל, ידיים על המותניים, הרגליים מופשקות באלגנטיות פילוסופית. סכסי, לא?

ומה איכפת לכם שהיא באה לאוניברסיטה במכנסיים? ומה איכפת לכם אם היא אוהבת את המקצוע שהיא לומדת, ושלא-תשאלו יותר שאלות כי היא לא תענה.

ותדעו לכם רק שהיא לא באה לאוניברסיטה כדי למצוא תתן, כי היא היתה יכולה לעשות את זה בכל מקום אחר, וזה לא בעייה בשבילה. אז עכשו אתם יודעים. בתיה לומדת מפרות עברית ומיקרא. היא רוצה להיות מורה בתוכן, ולחנך-הרבה דורות של צברים. אויש, שמלות ודברים כאלה לא מעניינים אותה בכלל.

כל היום היא קוראת ספרים, והיא נורא מתעניינת בשירה, וביאליק היה משורר גדול והכל. היא דווקא יודעת המון שירים שלו בעל-פה. לא מאמינים? הנה: "שלום רב שובך ציפורה נחמדת מארצות החום

טריה, לא כמו היום. היה יוליוס קיסר ש' היה קיסר, ופרירדין הגדול שהיה גדול, וסולימאן המפואר שהיה מפואר ופיליפ ה' יפה שהיה יפה, כן, וגם קליאופטרה הגוע' לית עם האף הארוך שהתעסקה עם מה-שמו' מרומא, שאמר לה בלטינית שהוא אוהב אותה וזה, או היא ענתה במצרית שמה' הוא-ישיב-לרובכלל, וככה השתנה מהלך ה' היסטוריה. כן, "מהלך ההיסטוריה". זה ביטוי שהיא למדה בהרצאות, או שתדעו לכם שלא רק לאטו יש מהלכים. וארון הכתנים שלה, זו כבר היסטוריה בפני עצמה. אבל על זה היא לא מוכנה לדבר, כי אין לזה כל השפעה על מהלך ההיסטוריה.

למשפט אין מכנסיים

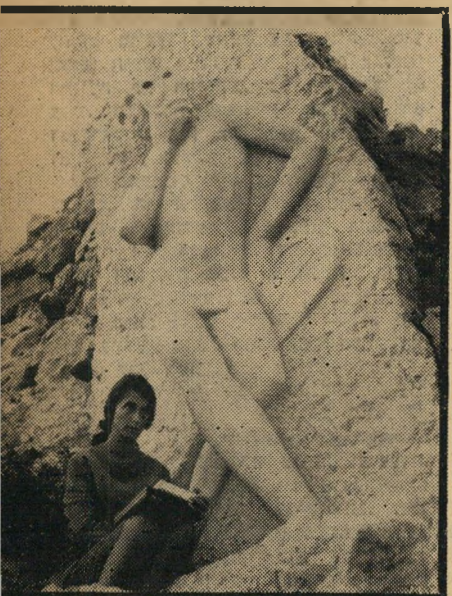
לא בכל פקולטה יש מלכת יופי. לפקולטה למשפטים יש, וקוראים לה מיכל, אבל היא לא רוצה להגיד כלום. חוץ מזה שהיא יפה, היא גם תלמידה טובה, אבל הפלא הגדול הוא שהיא לא בשנה רא' שונה. זה קצת סותר את התיאוריה של המזכירות האקדמאית, אבל זה אולי היוצא מהכלל המדעי, שמלמד על הכלל. שרית היא מהשנה הראשונה. היא תהיה עורכת-דין, או שופטת. היא רוצה להגן על כל מיני אנשים חפים-מפשע, "שהחברה קיפחה אותם והפכה אותם לימסכונים." היא חושבת שזה גם מקצוע משתלם. את זה היא למדה מההורים.

היא נורא אלגנטית. "כי המקצוע מחייב." חליפה שחורה, עם כפתורי-ענק לבנים. נעליים שחורות על עקב גבוה-גבוה. היא לא רוצה לדבר על משפטים, כי היא עוד לא יודעת הרבה. המלחמה שלה שייכת מבחינה משפטית כמוכן, לרחוב דיונון, אבל אפשר להשתמש בה גם כאן, באינר ברטיטה. היא חושבת שזה לא יפה לבוא במכנסיים. "זה פשוט לא הולם סטודנטית רצינית!"

ציפי והצפור

מי שרא מאמין, שלא יאמין. אבל זיא, המין! תאמינו או לא, תאמינו בכבודו ובעצמו יצא עכשו מהכרומוזום שלו! קוראים לה ציפי, ומה-אתם-חושבים-לכם-בכלל!

אז טוב, אז בלי ידיים, בבקשה. היא לומדת ביולוגיה, ואין לה זמן לשטויות.

רגע, חושבים
אומר הפסל, הסטודנטית לי ביולוגיה שלרגליו הציגה לו שאלה קשה מאד. מי יכול להסביר לו מה זה כרומוזום?

המכנסיים
הם המיץ המבוך קש ביותר בקריה. אז מה הפלא שחן באות במכנסיים?

בוקר טוב!
בפנים מחניק, פרופסור זקן מדקק את מה שדיקלס לפני שלושים שנה. בחוץ שמש זורחת, ואם אין על מי להשען אפשר לעשות את זה על הפסל המוצק.

הברכים
הן ברכיה של סטודנטית רצינית. בהפסקה כשיתר חברותיה יוצאות לצייד היומי, היא מעדיפה לשבת בכורסה, לשנן את השיעור.